

30-10-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Δ'

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος Δ' Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε

Ἦχος $\text{Δ}^{\flat}$ Δι

$\text{Δ}^{\flat}$
Οἱ Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη
α θλησειαυ των στε φα νους ε κο μισαν το
της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων
σχον τες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θειλον ε θραυσαν και δαι μονων τα
α νι σχυ ρα θρα α ση αυ των ταις ι
κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω στον τας ψυ
χας η μων

Δόξα... Τό αὐτό.

Καί νυν. Θεοτοκίον.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Εἰς τό Θεός Κύριος. Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ,
ρόμφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἥνικα
σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ
Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Ἦχος Δι

Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χρι στου
του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα
να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ ρου με νον
ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον και θε ον σου
Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που σα μη παυ
ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν δω
ρη σασθαι αι αι

Παρασκευή πρωί. Ἦχος δ'
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος δ'

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Τὴν ἐθελούσιον σφαγὴν τοῦ Δεσπότη, κατανοοῦσα ἡ Ἄγνή καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύνουσα· Τέκνον ποθεινότατον, πῶς θανεῖν ἡρετίσω; πῶς δὲ τεθανάτωσαι, τῶν

κακούργων ἐν μέσῳ, ὁ κατὰ φύσιν δίκαιος Θεός; Δοξολογῶ σου, Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ταχὺ προκατάλαβε,

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἥπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ταχὺ προκατάλαβε,

Παρθένε Πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν

Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων,
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ταχὺ προκατάλαβε,

Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν
ἀγαθέ, δι' ἄμετρον ἔλεος, ἐκὼν ὑπέμεινας, καὶ
κρίσιν τὴν ἄδικον, ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ
ἀρχαίας κατάρας, πάντα ἐλευθερώσης, τοὺς
ἀπάτῃ φθαρέντας· διό σου προσκυνοῦμεν, Λόγε
τὴν Σταύρωσιν.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτοῦ.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν
τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν
πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν οἰκουμένην τῇ
χάριτι φαιδρῶναι, δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς
δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Σταυρῶ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ
Ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς,
θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον,

τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων,
ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς θανέντας,
θέλων ὥς εὐσπλαγχνος;

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α' Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμὸς

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι
Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ διεπέτασας, θείας παλάμας
μακρόθυμε, καὶ τὸν ἀπολλύμενον, κόσμον
ἐκάλεσας, πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ κράτους σου
οἰκτίρμον· ὅθεν μεγαλύνομεν, τὴν εὐσπλαγχνίαν
σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ὄφιν ἀνύψωσεν, ὁ Μωϋσῆς εἰκονίζοντα,
τὴν θείαν σου σταύρωσιν, Λόγε προάναρχε, δι'
ἧς πέπτωκεν, ὁ ἰοβόλος ὄφεις, τοῦ πτώματος
πρόξενος, Ἀδὰμ γενόμενος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν
σου, διῆλθεν ὡς ἔβλεψας, Χριστὸν
σταυρούμενον, μόνον Δέσποινα, νυττόμενον τῇ
λόγχῃ· ὅθεν ἀλαλάζουσα, πόνους ὑπέφερες.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ὢν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σῶζων τὸν ἄνθρωπον. (Δὶς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφηνας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρίαν τὴν Ἀχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς μόνην κυήσασαν, Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν καινίσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, Παρθένον τε μείναςαν ἀδιαλώβητον.

Κανὼν α', Ὡδὴ α', τῶν Ἀγίων

Ἡχὸς πλ. δ'

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν

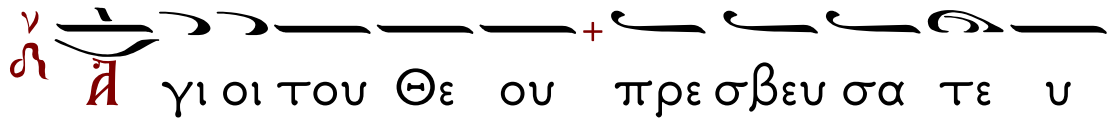
Ἰχθὺς λαὶ Νῆ

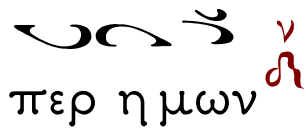
[illegible]

ὡς
 περ ἡμῶν

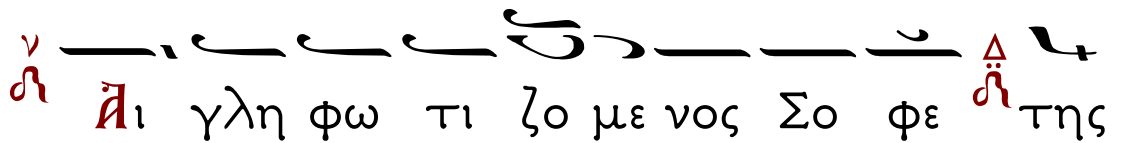
Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, ὥς ἱερεὺς
εὐπρόσδεκτος, καὶ μάρτυς ἄριστος, Ζηνόβιε
τρισμάκαρ, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σου, μνήμην
τὴν φωτοφόρον, τῶν τοῦ βίου λύτρωσαι
σκανδάλων.

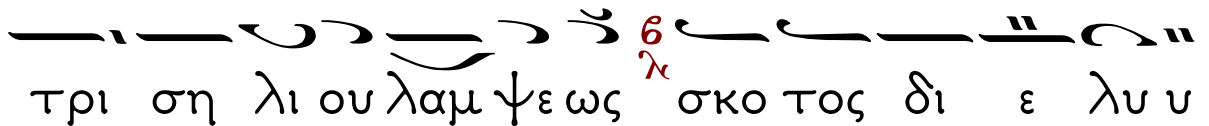
Ἐρω πα ριστα με νος Θε ου ως
 Ἰ ε ρευς ευ προσ δε κτος και μαρ τυς α
 ρι ι στος Ζη νο βι ε τρι σ μα καρ τους πο
 θω τι μων τας σου μνη η μην την φω το φο
 ρον των του βι ου λυ τρω σε σκαν δα λων

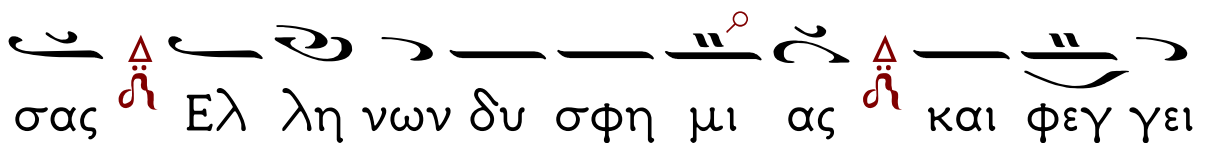
 Α **Η** γιοι του Θε ου πρεσβευσα τε υ

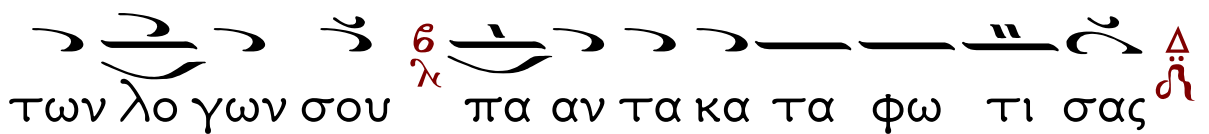
 Α **Η** περ ημων

Αἴγλη φωτιζόμενος Σοφέ, τῆς τρισηλίου
λάμπεως, σκότος διέλυσας, Ἑλλήνων
δυσφημίας, καὶ φέγγει τῶν λογων σου, πάντα
καταφωτίσας, νῦν μετέβης πρὸς ἄδυτον φέγγος.

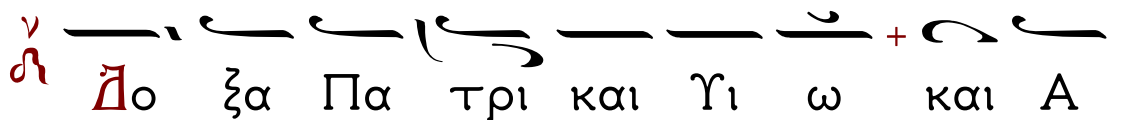
 Α **Η** **ι** γλη φω τι ζο με νος Σο φε **Α** **Η** της

 Α **Η** **ι** **τ**ρι **σ**η **λ**ι **ο**υ **λ**α **μ**ψ **ε**ω **ς** **σ**κο **τ**ος **δ**ι **ε** **λ**υ **υ**

 Α **Η** **ι** **τ**ρι **σ**η **λ**ι **ο**υ **λ**α **μ**ψ **ε**ω **ς** **σ**κο **τ**ος **δ**ι **ε** **λ**υ **υ**

 Α **Η** **ι** **τ**ρι **σ**η **λ**ι **ο**υ **λ**α **μ**ψ **ε**ω **ς** **σ**κο **τ**ος **δ**ι **ε** **λ**υ **υ**

 Α **Η** **ι** **τ**ρι **σ**η **λ**ι **ο**υ **λ**α **μ**ψ **ε**ω **ς** **σ**κο **τ**ος **δ**ι **ε** **λ**υ **υ**

 Α **Η** **ι** **τ**ρι **σ**η **λ**ι **ο**υ **λ**α **μ**ψ **ε**ω **ς** **σ**κο **τ**ος **δ**ι **ε** **λ**υ **υ**

 Α **Η** **ι** **τ**ρι **σ**η **λ**ι **ο**υ **λ**α **μ**ψ **ε**ω **ς** **σ**κο **τ**ος **δ**ι **ε** **λ**υ **υ**

Ἀνθραξ δεδειγμένος νοητός, πυρὶ
προσαναπτόμενος, τοῦ θείου Πνεύματος,
ἀπάντων τὰς καρδίας, ὑψῆψας πρὸς ἔρωτα,
θεῖον Ἱερομύστα, καὶ τὴν πλάνην κατέφλεξας
πᾶσαν.

Ἀν θραξ δε δειγ με νος νο η τος πυ
ρι προσαναπτομενος του θει ου Πνευμα α
τος α παν των τας καρ δι ας υ ψη ψας
προς ε ρω τα θει ει ον Ι ε ρο μυ στα και
την πλανηνη κα τε ε φλε ξας πα σαν

Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ωνας των αι ωνων αμην Θεοτοκίον

Χαίροις ὁ πανάγιος ναός, ὁ πόκος ὁ
θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγή, τοῦ ἀθανάτου
ρείθρου, τὴν ποιμνὴν σου Δέσποινα, φύλαττε ἐκ
παντοίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως.

Ἰ^ναι ροις ο πα να γι ος να ος ^Δο
πο κος ο θε ο δρο σος ⁶ε σφρα γι σμε νη πη
γη ^Δτου α θα να του ρει θρου ^Δτην ποι μνην
σου Δε σποι να ⁶φυ υ λατ τε εκ παν τοι ων ^Δ
πο λε μι ων απο λιορ κη τως ^ν

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'.
Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς πρόβατον εἴλκε πρὸς σφαγὴν σε, λαὸς ὁ παράνομος Χριστέ, Ἀμνὸν Θεοῦ ὑπάρχοντα, καὶ θέλοντα λυτρώσασθαι, λύκου πικροῦ τὰ πρόβατα, ἃ φιланθρώπως ἠγάπησας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρέστης κριτὸς κριτῇ ἀδίκῳ, ὁ κρίνων δικαίως πᾶσαν γῆν , καὶ ἤνεγκας ῥαπίσματα, ἐλευθερῶσαι θέλων με, δεδουλωμένον Κύριε, τῷ πονηρῷ κοσμοκράτορι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εκ σοῦ ἡ ἀνάπλασις τῆς Εὐας, ὥραθη Παρθένε ἀληθῶς, Θεὸς σαρκὶ τικτόμενος, καὶ ἐν Σταυρῷ ὑψούμενος, καὶ καταράσων δαίμονας, θεοχαρίτῳ Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ γ' . Ἦχος δ'
Οὐκ ἐν σοφίᾳ...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διαπλάσας, κατ' ἀρχὰς ἐκ χοός με τὸν ἄνθρωπον, πλαστοურγεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρὶ σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν, ἐπανορθούμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κράτος θανάτου, καὶ κατάρας ἀρχαίας ἀπόφασιν, συλλαβοῦσα τὴν ζωὴν, Θεογεννήτορ κατήργησας· διό σου τὴν ἄχραντον, σέβομεν γέννησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ προστάσιαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

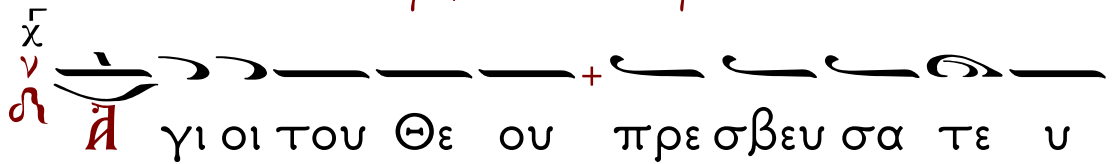
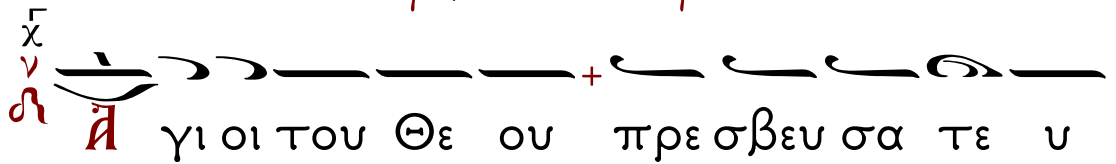
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

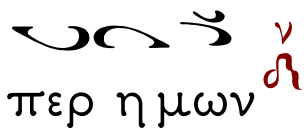
Ὁ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεὸν Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἀρμόζοντες, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, Πάναγνε Δέσποινα.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τῶν Ἀγίων

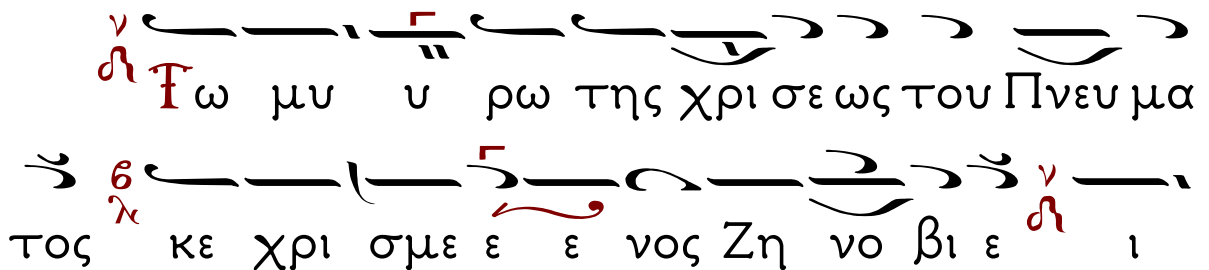
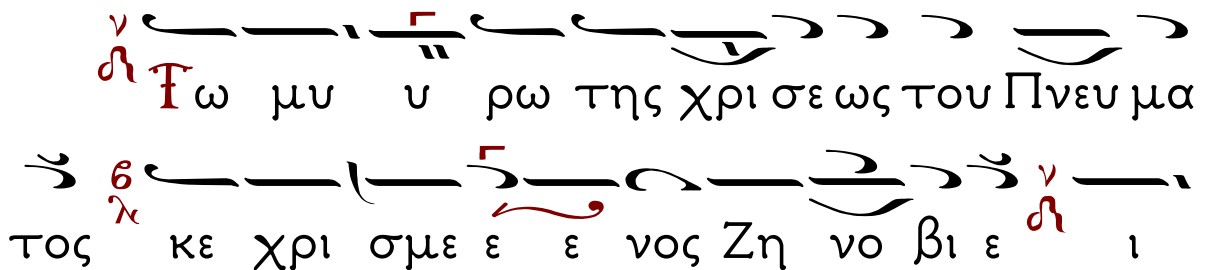
Ἦχος πλ. δ'.

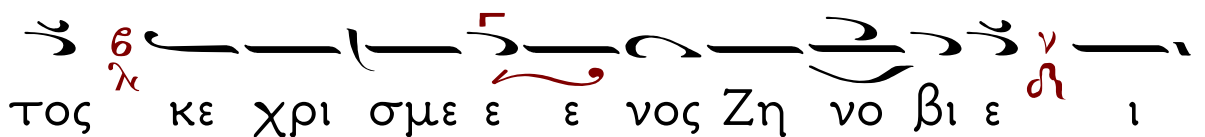
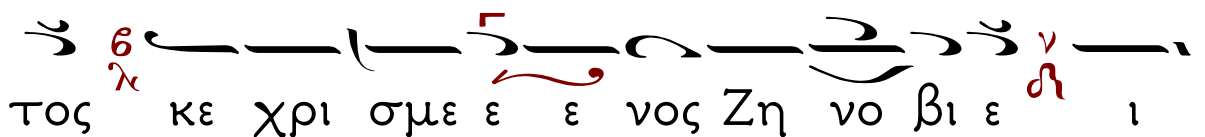
Τὸν φόβον σου Κύριε

  γιοι του Θε ου πρεσβευσα τε υ

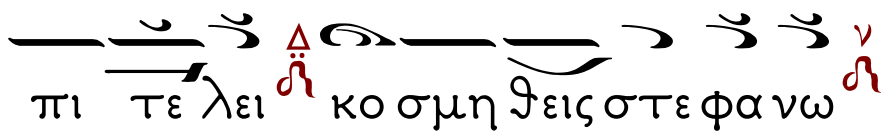
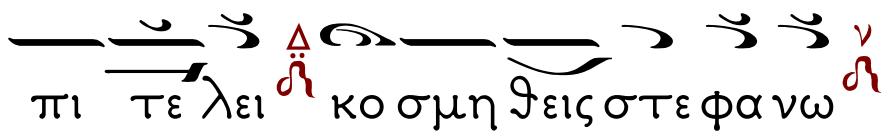
 περ ημων

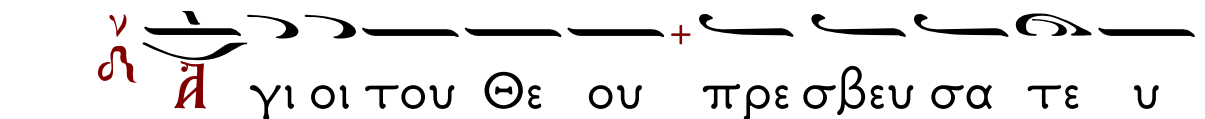
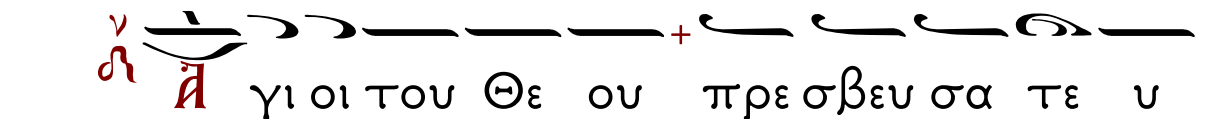
Τῷ μύρῳ τῆς χρίσεως τοῦ Πνεύματος, κεχειρισμένος Ζηνόβιε, ἱεράτευσας ὡς Ἄγγελος, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

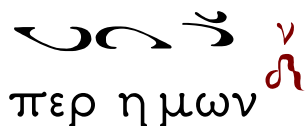
  τω μυ υ ρω της χρι σε ως του Πνευμα

  τος κε χρι σμε ε ε νος Ζη νο βι ε ι

  ε ρα τευ σας ως Αγγε ελος Μαρ τυ ρων ε

  πι τε λει κο σμη θεις στε φανω

  γιοι του Θε ου πρεσβευσα τε υ

 περ ημων

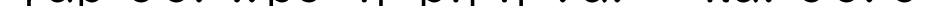
Ψυχῶν ἐπιμέλειαν δεξάμενος, γεωργία
θείου Πνεύματος, καρποφόρους ταύτας ἔδειξας·
διὸ τῆς τοῦ Κυρίου, χαρᾶς ἡξιώθης

Ψυχῶν ἐπιμέλειαν δεξάμενος
γεωργία θείου Πνεύματος καρπο-
φόρους ταύτας ἐδειξας διότι τοῦ Κυ-
ρίου χαρᾶς ἡξιώθης

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱοῦ καὶ Α-
γίῳ Πνεύματι

Ὁμαίμων σοι σύμφρων ἀναδέδεικται,
Ζηνοβία ὦ Ζηνόβιε· συναθλεῖν γὰρ σοι
προήρηται, καὶ σοὶ συναπολαύειν, τῆς ἐνθέου
δόξης.

Ὁμαίμων σοι σύμφρων ἀναδέδει-
κται Ζηνοβία ὦ Ζηνόβιε· συνα-

 Θλαιν γαρ σοι προ η ρη η ται και σοι συ να

πο λαιν της εν θε ουδοξης

ω νας τω ν αι ω νων α μην

Θεοτοκίον

Τριάδος τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τὸ
ἀνθρώπινον φορέσαντα, Παναγία
Μητροπάρθενε, ὃν αἶτησαι σωθῆναι, τοὺς σὲ
ἀνυμνοῦντας.

Frya ados ton ena apekyhsas

το αν θρω πι νον φο ρε σαν τα Πα να

γι α Μητροπαρθεε νε ον αιτησαι σω

Θη ναι τους σε ε ανυμνουν τας

Κανών β', Ὡδὴ γ', τῶν Μαρτύρων

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Τὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

Ἦχος πλ. δ' Νη

Τὸν φο βον σου Κυ ρι ε εμ φυ τευ
σον ταις καρ δι ι ι αις των δου λων σου
και γε νου η μιν στε ρε ω ω μα τοις σε εν
α λη θει α ε πι κα λου με ε νοι οι
οι οι οι οι οις

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ΄
Τὴν Σοφίαν

Τὴν σοφὴν ξυνωρίδα τῶν Ἀθλητῶν, εὐφημήσωμεν πίστει μαρτυρικῶς, Ζηνόβιον ἅπαντες, τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Ζηνοβίαν ὡσαύτως, τὸ ζεῦγος τὸ τίμιον, ὡς κρατῆρας θεΐα, προχέοντας νάματα· ὅθεν ἀενάως, καθ' ἐκάστην ἀντλοῦμεν, πιστῶς τὰ ἰάματα, εὐσεβῶς ἀνακράζοντες· Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Εν τῷ ξύλῳ ὀρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα. Ὑῖέ μου καὶ Κύριε, πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομώματος δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὅξος καὶ τὴν τρῆσιν τῆς πλευρᾶς, χολήν τε, οἴμοι! καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σου Σῶτερ, τοῖς θείοις παθήμασι.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ
μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
προσῆγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθορᾶς ὁ
Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ἦχος λδ' Νη — Γα

Τὴν δε ε ε η η σιν εκ χε ω προς
Κυ ριον και αυ τω α παγ γε λω ω μου τας
θλι ψεις ο τι κα κων η ψυ χη μου ε
πλη σθη και η ζω η μου τω Α δη προ σηγ
γι σε και δε ο μαι ως Ι ω νας Εκ φθο ρας
ο Θε ος με α να γα γε ε ε

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχὰς

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν ἀδελφῶν τὴν дуάδα τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, τὸν Ζηνόβιον ἅμα τῇ σεπτῇ Ζηνοβία, ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου τευξαμένους στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος

Τὸν γενναῖον καὶ μέγαν Ζηνόβιον, ἐν ἁσμάτων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν παρθένον καὶ ἁσπilon Ζηνοβίαν· ὑπάρχει γὰρ σύναθλος. Οὗτοι καθεῖλον ἐχθροῦ φρυάγματα, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ κατετράνωσαν· διὸ περιφανῶς ἐκομίσαντο, οὐρανόθεν ἀξίως παρὰ Θεοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Λ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν
αὐταδέλφων.

Στίχοι

Συγκαρτερεῖ σοι Ζηνόβιε τὸ ξίφος,
Ἡ καρτερόφρων, κἄν γυνή, Ζηνοβία.

Τμήθη Ζηνοβίη καὶ ἀδελφεὸς ἐν τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Μαρκιανοῦ, Ἐπισκόπου
Συρακούσης, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Πέτρου.

Στίχοι

Χριστοῦ τὸν εὖνουν Μαρκιανὸν οἰκέτην,
Διὰ βρόχου κτείνουσιν οἱ Χριστοκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Κρονίωνος, Ἰουλιανοῦ,
Μακαρίου, καὶ ἑτέρων δέκα καὶ τριῶν.

Στίχοι

Σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῆς τιτάνου τὸ ζέον,
Φέρει Κρονίων, υἱὸν οὐ σέβων Κρόνου.

Ἰουλιανὸς καὶ Μακάριος ξίφει,

Ζωὴν ἐφεῦρον τὴν μακαριωτάτην.

Οὐ πῦρ ἀναφθέν, οὐ ξίφος θηχθέν, Λόγε,

Δὺς πέντε καὶ τρεῖς ἄνδρας ἐκ σοῦ χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐτροπίας.

Στίχοι

Τὴν Εὐτροπίαν οἶα νύμφην λαμπάδες,
Προὔπεμπον οἴκῳ τοῦ νοητοῦ Νυμφίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κλεόπα καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀστερίου, Κλαυδίου, Νέωνος, καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Νεονίλλης.

Στίχοι

Κλαύδιος, Ἀστέριος, ἀλλὰ καὶ Νέων,
Ἄθλω ξίφους ὠφθησαν ἀστέρες νέοι.
Ἐπὶ ξύλου ταθεῖσα ἡ Νεονίλλα,
Εὐλου παλαιὰν ἐξερεύγεται βλάβην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Τερτίου, Μάρκου, Ἰούστου καὶ Ἀρτεμᾶ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ Τριωδίου

Ἦχος πλ. δ' .

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες
ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Στίχ. Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἦχος λ' Ἄ Νη

Ἄι νοῦ μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νοῦ

με εν τον Κυ ριον

Οἱ θε ορ ρη μο νες Παι αι δε σεν τη κα

μῖ νῳ συν τῳ πυ ρι και την φλό γα κα τα

πα του ν τε σ υ πε ψα λ λον Ευ λο γει τε τα

ἐρ γὰρ Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ο
ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμωτέρα πλαγίου δ'

Ἦχος λ' Ἀ Νη

Στίχος α' ^χ_ν

Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το
πνε ευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι
μου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β' ^χ_ν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πεινωσιν της δουλης αυτου
δου γαρ απο του νυν μακαρι ουσι με
πα α ασαι αι γενεαι

την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ
και ενδοξοτεραν ασυγκρισιτωως
των Σεραφιμ την αδιαφθορως Θεον
Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
το οκον σεμεγαλυνοομεν

Στίχος γ'
Οτι εποιησε μοι με
γαλεια ο δυνατος και αγιον
το ονομα αυτου και το ελεος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος ε' Χα θει λε δυ να στας α πο

θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους πει νων

τας ε νε ε πλη σεν α γα θων και πλου

του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν^ν

Στίχος 5' ^χ
^ν Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους⁶

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων^Δ τω Α βρα αμ^χ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ω σ αι ω νος^ν

^ν Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως^ν

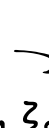
των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

*Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμός τῆς θ' ὥδης τοῦ κανόνος*

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε
μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρος,
γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον,
Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ' Ἀ Νῆ

Ε φρι ξε πα σα α κο η την α πο ρ ρ η
τον Θε ου συ γ κα τα βα σιν ο πως ο Υ
ψιστος ε κων κα τη λ θε με χ ρ ι και σω μα τος
Παρ θε νι κης α πο γασ τ ρ ος γε νο με
νος αν θ ρ ω π ος δι ο την Α χ ρ αν τον Θε

ο τοκοον οι πισταοιμεγα λυνοομεν

Ἦχος πλδ Νη

Ἄξιον εστιν ως αληθως μακα

ριζειν σε την Θεο τοκον την αιμα

καριστον και παναμωμητον και μητε

ρα του Θεου ημων την τιμιωτεραν

των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγ

κριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως

Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο

τοκον σε μεγαλυνο μεεε εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος β΄
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Φοινίξας ἐρυθρότερον, τὴν ἱεράν σου
αἷματι, στολὴν Ζηνόβιε Μάκαρ, Χριστῷ
παρίστασαι χαίρων, ὡς Ἱεράρχης ἔνθεος, ὑπὲρ
ἡμῶν δεόμενος, μετὰ τῆς σῆς ὁμαίμονος, τῆς
ἱερᾶς καὶ Παρθένου, καὶ Μάρτυρος Ζηνοβίας.

Θεοτοκίον . Ἦχος β΄ .
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, Προφῆται
προηγόρευσαν, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ ὄρος,
καὶ τόμον ἐγγεγραμμένον, παλάτιον καὶ
κλίμακα, καὶ γέφυραν μετάγουσαν, εἰς ὕψος
θείας γνώσεως· ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτοκον, ἀξίως
ἀνευφημοῦμεν.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

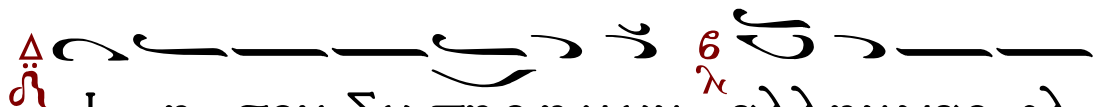
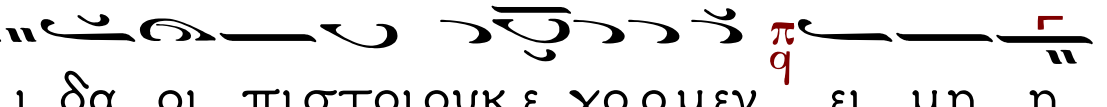
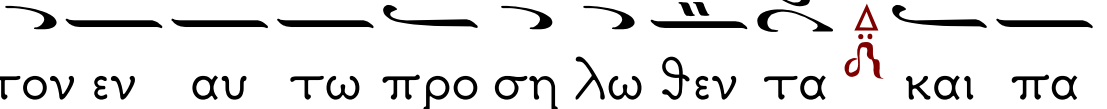
Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν
Σταυρώσιμα

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ
Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ
ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ
προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τεῖχος ἡ μιν γε ενοιτο ὁ σταυρός

σου **Ἰ**η σου Σωτηρημῶν ἄλλην γὰρ ἐλ

πίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν εἰ μὴ ἡ

σε τὸν ἐν αὐτῷ προσηλωθέντα καὶ πα

ρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἐλεος

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενοι· ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

⁶ **Τ**ίς ουκ ε ξι σταται ο ρων α α γι
 οι Μαρ τυ ρες ^Δ τον α γω να τον κα λον ον

η γω νι σασθε πωςεν σω μα τι ον τες τον
α σω μα τον εχ θρον ε νι κη σα τε Χρι
στον ο μο λο γη σαν τες τω σταυ ρω ω ο
πλι σα με νοι ο θεν ε πα ξι ως α νε δει χθη
τε δαι μονων φυ γα δευ ται και βαρ βα ρων πο
λε μι οι α παυ στως πρε σβευ σα α τε σω θη
ναι τας ψυ χας η μων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ὡς έώρακε Κύριε, ή Παρθένος και Μήτηρ σου, έν Σταυρῳ κρεμάμενον, έξεπλήττετο, και άτενίζουσα έλεγεν· Υἱέ ποθεινότατε, πῶς έν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, άνηροτήθης μακρόθυμε; πῶς τās χειράς σου, και τοῦς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ύπ' άνόμων και τὸ αίμα, τὸ σὸν έξέχεας Δέσποτα;

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε

Ἦχος Δ΄ Δι

Οἱ Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη
α θλησειαυ των στε φα νους ε κο μισαν το
της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων
σχον τες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θειλον ε θραυσαν και δαι μονων τα
α νι σχυ ρα θρα α ση αυ των ταις ι
κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω στον τας ψυ
χας η μων

Δόξα... Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος Δι

Δ

Σε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ων τες συ ει η Βα τος εν η α

φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το

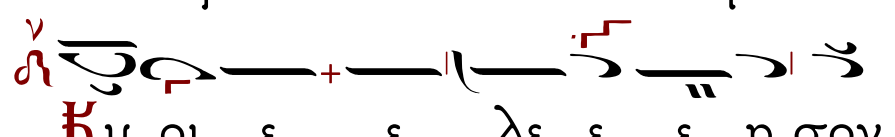
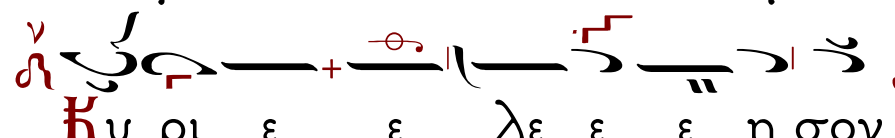
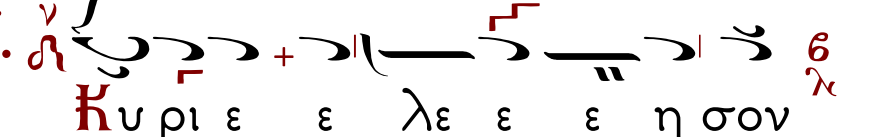
πυρ της θε ο τη το ο ος

πυρ της θε ο τη το ο ος

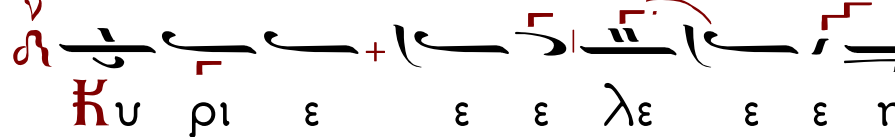
Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λ' α' Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

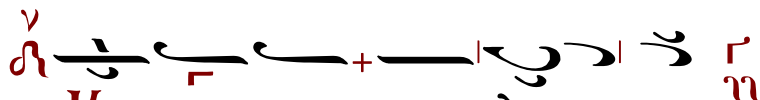
ΕΤΕΡΑ

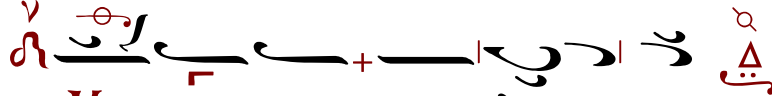
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

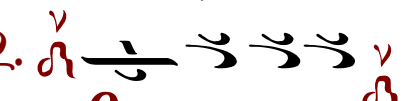
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

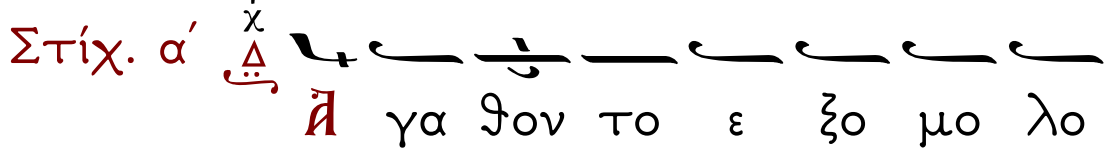
11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

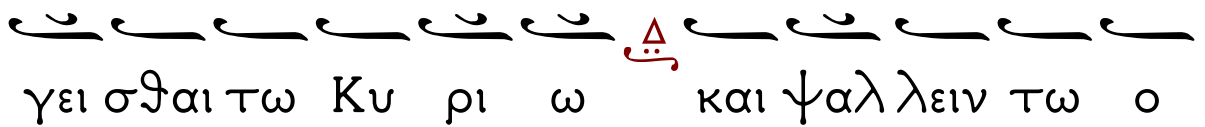
12.
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

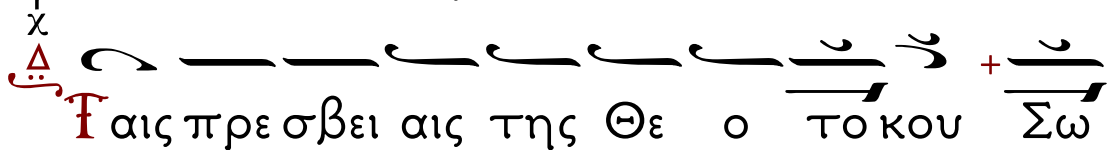
Ἦχος Δι̇

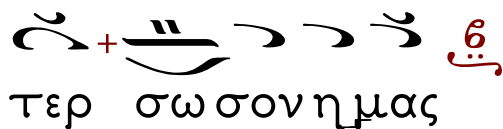
^π_χ
Δι̇
Δι̇ μη ην

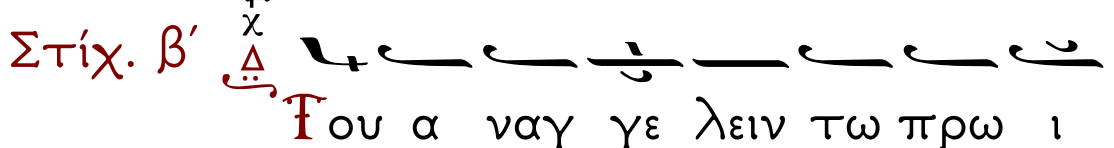
Στίχ. α΄ ^π_χ
Δι̇
Δι̇ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

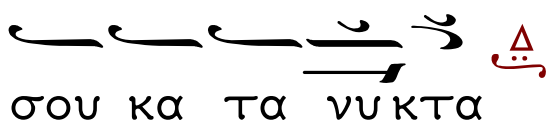

νο μα τι σου Υ ψιστε

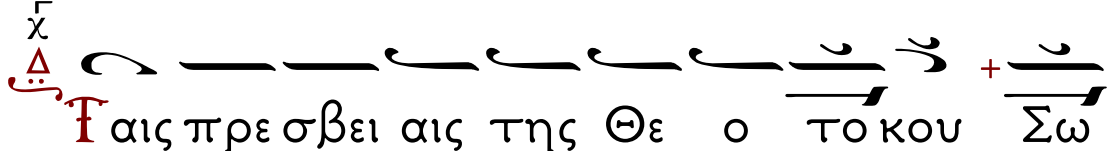
^π_χ
Δι̇
Ταις πρεσβειαις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον ημας

Στίχ. β΄ ^π_χ
Δι̇
Του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

^π_χ
Δι̇
Ταις πρεσβειαις της Θε ο το κου Σω

τὴν + σωσον η̣μας ᾠ.

τερ σωσον η̣μας

Στίχ. γ' ^χ Δ 0 τι ευ φρα νας με Κυ ρι

εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις

ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

μαι Δ

^χ Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τὴν + σωσον η̣μας ᾠ.

τερ σωσον η̣μας

Στίχ. δ' ^χ Δ 0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

Θε ος η̣μων και ουκ ε στιν α δι κι

α εν αυ τω Δ

^χ Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαῖς πρεσβείαις της Θεο

το οκου Σωτερ σωσον η μα ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος ^ΘΔι

Ἄ μη ην

Στίχ. α' ^χΟ Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

^χΠρε σβει αις των α γι ων σου σωσον η

μας Κυρι ε

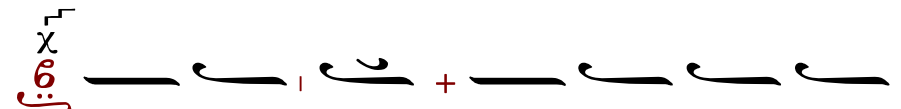
Στίχ. β' και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

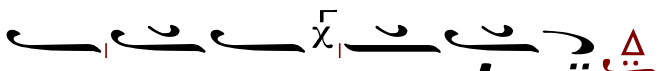
ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ' θαυ μα στοι οι με τε ω

 ρι σμοι της θα λασσης θαυ μα στος εν υ

 ψη λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ₆ — — — — —

Τα μαρτυρία σου επι

— — — — — _Δ — — — — —

στω θήσαν σφοδρά τω οικώ σου πρεπεί

— — — — — ^χ — — — — —

αγιασμα Κυρι εεις μακροτη

— — — — — _Δ

τα ημερων

_Δ — — — — — _Δ — — — — —

Πρεσβειαις των αγίων σου σωσον η

— — — — — ₆

μας Κυρι ε

^χ_Δ — — — — —

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

— — — — — _Δ

ω Πνευματι

_Δ — — — — —

και νυν και αι αι καιεις τους αιωνας

— — — — — _Δ

των αι αι ωνων Αμην

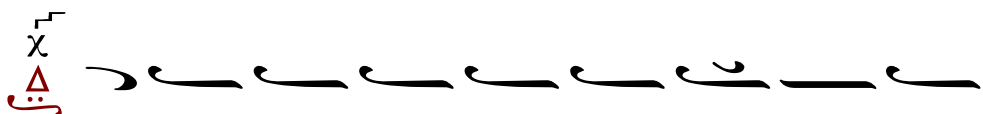
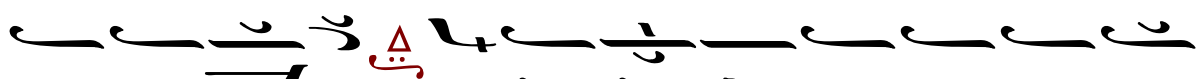
_Δ — — — — — + — — — — —

Ομογενης Υιος και Λογος

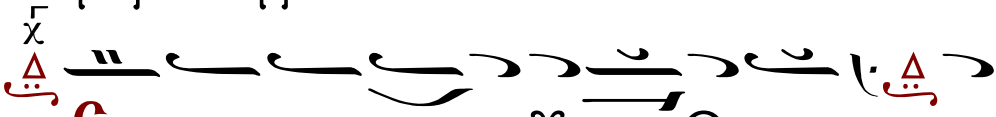
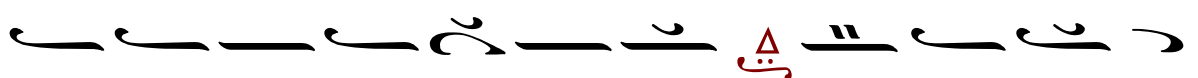
του Θεου α θανατος υπααα αρχων
και καταδεξαμενος διατηνη
μετερανσωτηρι ι αν σαρκω θη
ναι εκ της Α γι ας Θεο τοκου και α
ει παρ θενου Μαρι ας α τρεεπτως ε
αν θρωπησας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θαναατωω θανατον πατησας ει
εις ων της Α γι ας Τρι αδος συνδοξα
ζοομενος τω Πατρι και τω Α γι ω Πνευ
ματι σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Στιχ. α'
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

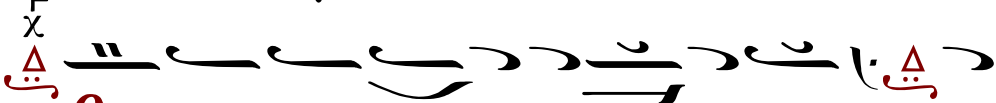

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. β'
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^ι α

Στιχ. δ' ^χ Ο τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου^ι α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε

Ἦχος $\text{Δ}^{\flat}$ Δι

$\text{Δ}^{\flat}$
Οἱ Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη
α θλησειαυ των στε φα νους ε κο μισαν το
της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων
σχον τες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θειλον ε θραυσαν και δαι μονων τα
α νι σχυ ρα θρα α ση αυ των ταις ι
κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω στον τας ψυ
χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον
τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ⲡⲩⲭⲱ ⲙⲉⲛ ⲧⲱ ⲥⲧⲁⲩⲣⲱ ⲉⲕⲟⲩⲥⲓⲱⲥ, ⲧῇ
ⲉⲡⲱⲛύⲙⲱ ⲥⲟⲩ ⲕⲁⲓⲛῃ ⲡⲟⲗⲓⲧⲉⲓᾶ, ⲧⲟῦⲥ
ⲟἰⲕⲧⲓⲣⲙⲟῦⲥ ⲥⲟⲩ δῶⲣῃⲥⲁⲓ, Ⲭⲣⲓⲥⲧῇ ὁ
Ⲭⲉὸⲥ, εὐⲫⲣⲁⲛⲟⲛ ἐⲛ τῇ δⲩⲛάⲙⲉⲓ ⲥⲟⲩ,
ⲧⲟῦⲥ ⲡⲓⲥⲧⲟῦⲥ ⲃⲁⲥⲓⲗⲉⲓⲥ ἡⲙῶⲛ, νῐⲕⲁⲥ
ⲕⲟⲣῃⲕῶⲛ αὐⲧⲟἰⲥ, ⲕⲁⲧὰ ⲧῶⲛ ⲡⲟⲗⲉⲙῐⲱⲛ,
ⲧῇⲛ ⲥⲱⲙⲙⲁⲕῐᾶⲛ ἔⲕⲟⲓⲉⲛ ⲧῇⲛ ⲥῇⲛ, ὀⲡⲗⲟⲛ
εἰⲣῆⲛῃⲥ, ἀῃⲧⲧῃⲧⲟⲛ ⲧⲣῶⲡⲁⲓⲟⲛ.

Ⲡⲩⲭⲱ ⲙⲉⲛ ⲧⲱ ⲥⲧⲁⲩⲣⲱ ⲉⲕⲟⲩⲥⲓⲱⲥ
ⲉⲡⲱⲛύⲙⲱ ⲥⲟⲩ ⲕⲁⲓⲛῃ ⲡⲟⲗⲓⲧⲉⲓᾶ
ⲧⲟῦⲥ ⲟἰⲕⲧⲓⲣⲙⲟῦⲥ ⲥⲟⲩ δῶⲣῃⲥⲁⲓ
Ⲭⲣⲓⲥⲧῇ ὁ Ⲭⲉὸⲥ εὐⲫⲣⲁⲛⲟⲛ ἐⲛ
ⲧῇ δⲩⲛάⲙⲉⲓ ⲥⲟⲩ ⲧⲟῦⲥ ⲡⲓⲥⲧⲟⲩⲥ
ⲃⲁⲥⲓⲗⲉⲓⲥ ἡⲙῶⲛ νῐⲕⲁⲥ ⲕⲟⲣῃⲕῶⲛ
αὐⲧⲟἰⲥ ⲕⲁⲧὰ ⲧῶⲛ ⲡⲟⲗⲉⲙῐⲱⲛ
ⲧῇⲛ ⲥⲱⲙⲙⲁⲕῐᾶⲛ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΒ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **4:10-18**

Ἀδελφοί, ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ
συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς
Βαρνάβα περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς· ἐὰν ἔλθῃ
πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν· καὶ Ἰησοῦς ὁ
λεγόμενος Ἰουῆτος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι
μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται
ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ,
πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς
προσευχαῖς, ἵνα σταθῇτε τέλειοι καὶ
πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.
Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ἔχει ζῆλον πολὺν
ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν
Ἱεραπόλει. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ
ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν
Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ'

οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνώτε. Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ') **Ἦχος α'**

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

Ⲙⲟⲓ ⲕⲩ ρⲓ ⲉ

ⲗⲙⲛⲛⲛⲛⲛ

ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲃ

Ⲙⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲩ ρⲓ ⲉ Ἔτερον.

Ⲙⲟⲓ ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲗⲁ ⲁⲙⲛⲛ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

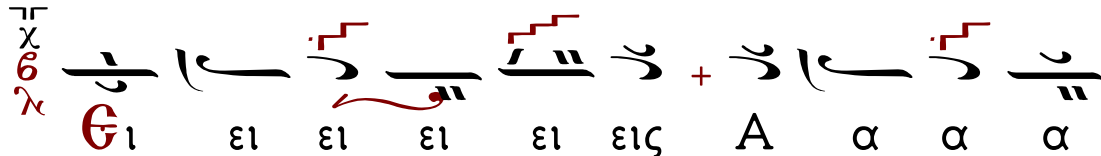
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

ᾠχος λ' ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

π χ
π π
δ ᾠ
Εἰ εἰ εἰς Α γι ος εἰ εἰ εἰς Κυ υ ρι
Γ Γ ᾠ
ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
ου Πατρος α μην π
δ ᾠ

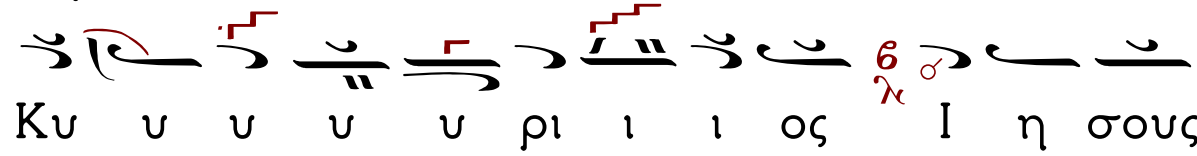
Ἦχος Γ'τος
λ

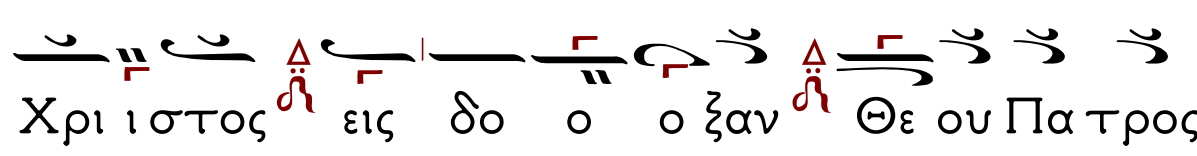
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ Α Α Α Α

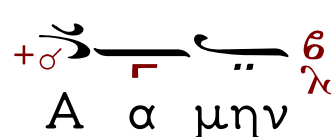
 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα̣̣̣̣̣̣

Χ̣̣̣̣̣̣ ρι στε ε το φως το α λη θι νον το
φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π₉
πρε σβει ει αις της πα να χραν του ου ου
σου ου Μη η η προς ^χ₉ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

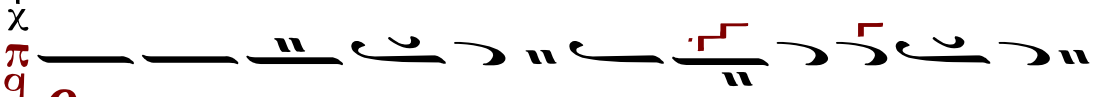
Ἦχος Δ΄ Δι ΑΓΙΑ

ἤ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

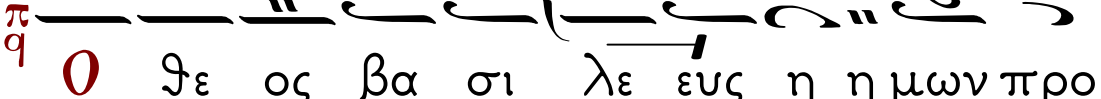
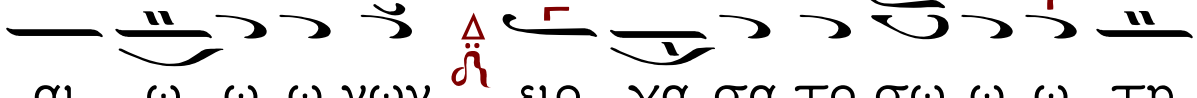
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^{λ̣}
^{π̣}
^{q̣}
ὦ τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν

με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο

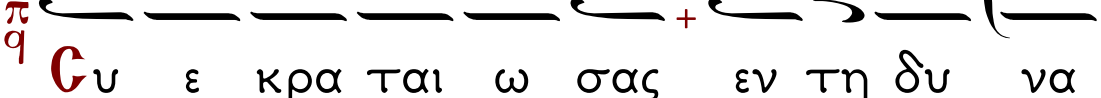
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^{λ̣}
^{q̣} Α α αλ

λη η λου ου ουι α ^Δ
^{λ̣}

^{π̣}
^{q̣}
Ο θε ος βα σι λε ευσ η ημων προ

αι ω ω ω νων ^Δ
^{λ̣} ειρ γα σα το σω ω ω τη

ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω τη ης γη

η ης Α αλ λη λου ου ου ουι α ^Δ
^{λ̣}

^{π̣}
^{q̣}
Ὑ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μεις σου την θα α α λα α α ασσαν
συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
ος Α αλ λη λου ου ου ι α
ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη
λου ου ι ι α
ου ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι α

υ ε ποι η σ α ς π α ν τ α τ α ω ρ α ι α ι α ι

α α τ η η ς γ η ς θ ε ρ ο ς κ α ι ε ε ε α ρ Σ υ ε

ποι ο ι η σ α α ς α α υ τ α α α Α α α λ λ η

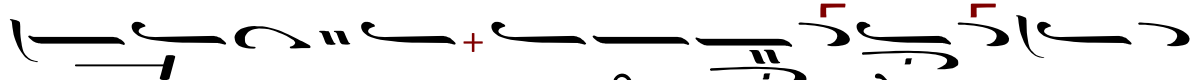
λ ο υ ο υ ι ι α

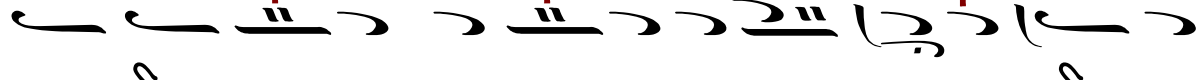
Ἀ ν α σ τ α ο ο Θ ε ε ε ο ς ε π ι

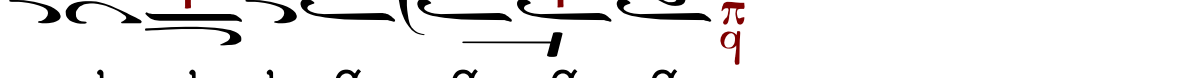
β λ ε ψ ο ν ε π ι τ η δι α θ η κ η η ν σ ο υ μ η ε π ι

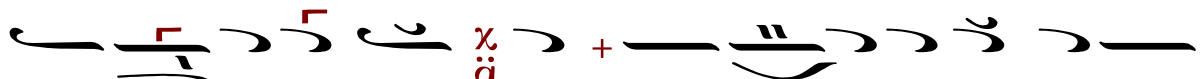
λ α θ η τ η ς φ ω ν η η ς τ ω ν ο ι ο ι κ ε τ ω ω ω ω ν

σ ο υ ο υ ο υ Α α α λ η ο υ ο υ ι ι α

Cυ ε κρα ται ω σας εν τη δυ

να α μειει σου την θα α λα α α ασ

σαν συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας

των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α

το ο ος Α α αλ λη η η λου ου

ι ι ι α α α α

Cυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει

μα α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα

μου ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ

λη η η λου ου ι ι ι α α α α

 Cη ε στι ιν η η η με ε ε ρα και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ

κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι

ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου

ου ι ι ι α α α α

Συ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι

αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ

Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α

Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

α α α

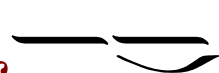
Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε

πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

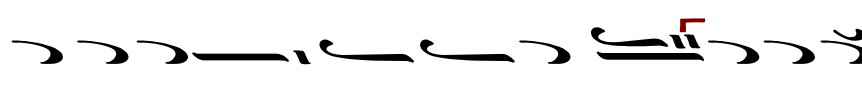
μη ε πι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^κ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

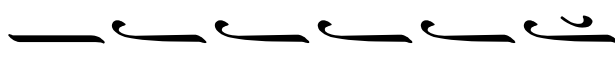

η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇

Ἄ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την

αι ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

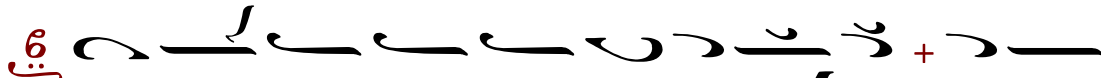
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι̇

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.